

што то връме на заселването всъка новодошла група безъ никакъвъ редъ се настанивала тамъ, кждъто тя намирала сгодно землище за настаниване или по силата на външни обстоятелства била заставена да се настани между кореннитѣ балкански жители, гърцитѣ и трако-илирийцитѣ, или между другитѣ словѣни, които тамъ се били по-рано заселили. При това ние мислимъ, че племенното устройство на южнитѣ словѣни било разстроено още прѣди появяването имъ въ дунавскитѣ области. Изселването на южнитѣ словѣни отъ старото имъ отечество, нѣма съмнѣние, е станало вслѣдствие на силни външни влияния и тѣ, като отстъпвали и бѣгали прѣдъ силнитѣ варварски народи, въ маси и безъ никакъвъ редъ се движили на юго-западъ, та когато дошли прѣдъ р. Дунавъ, се дѣлили само на двѣ голѣми групи: анти и словѣни. Въ дунавскитѣ области словѣнитѣ се срѣщнали и смѣсили съ хунитѣ, гепидитѣ, лонгобардитѣ, аваритѣ и съ остатъцитетѣ на нѣкои германски народи, а пъкъ въ балканскитѣ византийски области, се срѣщнали и изново смѣсили съ доста многобройнитѣ автохтони балкански жители, трако-илирийцитѣ и гърцитѣ, та по този начинъ, станало извѣстно смѣсване на балканското население³⁸⁾. Етнографичната карта на Балканския полуостровъ тогава била много по-пъстра, отколкото е днешната, та за нейното изглаждането не сѫ били достатъчни и цѣли четирнадесетъ вѣка. Поради това у южнитѣ словѣни нѣмало племена въ правия смисълъ на думата, и тѣхната групировка на Балканския полуостровъ не станала възъ основа на еднаквостта на произхода, а възъ основа на общността на територията, дѣто тѣ обитавали, и така възникнали различнитѣ словѣнски балкански области. При съставянето на последнитѣ, освѣнъ географичнитѣ условия важна роля

³⁸⁾ Tougard A. De l'histoire profane, 188.